

gangspunktet til Sverrig ligger ved Kjøbenhavn — affæet fra alle andre Grunde, der tale for at lægge den herhen.

Desuden er det naturligviis onskeligt at have saa faa faa Mellemled som muligt, altsaa helst sletingen.

2. Det nye Selskab vilde med Hensyn til Ordningen af sin Drift og med Hensyn til alle de Foranstaltninger, der vilde vise sig nødvendige eller onskelige for en Udvidelse af Trafikken, komme i et Afhængighedsforhold til det Sjællandste Jernbaneselskab, som under Omstændigheder kunde blive særdeles trykkende og næsten odelæggende for det nye Selskabs Interesser.

Jeg kan i den Retning tildeels henvide til de ovenfor gjorte Bemærkninger angaaende Sværskættelsen af den bekvemme Forbindelse med Sverrig, men skal hertil endnu føie, at enhver lille Forandring af Fartplanen, enhver lille Nedsættelse af Taxterne, som syntes hensigtsmæssig for at møde en opstaaende Concurrence, maatte blive Gjenstand for Forhandling imellem begge Selskabers Bestyrelser og vilde ikke kunne udføres paa den nye Bane uden det Sjællandste Jernbaneselskabs Samtykke, naar en Indmunding i samme Bane fandt Sted. Dertil kommer, at Driftsmateriellet paa den sjællandste Bane i sine Constructioner mangler mange væsentlige Egenheder, der ere nødvendige for Sværskættelsen af en nogenlunde ordentlig Godstrafikforbindelse imellem den danske og den hollænske Deel af den tilsigtede Jernbane. Det sjællandste Jernbaneselskab skulde altsaa atter indføre væsentlige og tildeels temmelig bekostelige Forandringer. Det er jo muligt, at det ikke vilde være utilboieligt dertil, men ifald det ikke vilde, eller til sin Indvilligelse foiede Betingelser, der vare saa trykkende for det nye Selskab, at dette derved mistede sine tilsigtede Fordele, saa var det nye Selskab igjen det, der kom til at lide Afbræk i sine Interesser og i sin hele Udvidelse.

Kort sagt, den nye Bane vilde, ved en Indmunding i den Kjøbenhavn-Korsøerke Bane, blive en Sidebane, hvormed Hovedveien, at danne Landeveien fra Sverrig til Continentet,

wilde blive aldeles forfeilet. Den sjællandste Jernbane skulde da være Hovedlandeveien, hvortil den ifølge sin hele Veliggenhed og Retning ikke egner sig; den nye Bane vilde blive en Bivei, medens de naturlige Forhold fordre det Omvendte. Linien Kjøbenhavn-Hamburg er den naturlige, store, nordeuropæiske Forbindelsesroute; den sjællandste Jernbane kan aldrig blive mere, end hvad den er, Hovedveien for Samferdslen imellem Kjøbenhavn og det danske Monarchies Provindsfer alene.

Jeg har, for ikke at udbrede mig altfor vidtloftigt, kun henpeget til Hovedmomenterne, der have frembragt det Resultat, at opstille en aldeles selvstændig Linie, og jeg er nødt til at tilføie, at mine Committenter aldeles bestemt have erklæret, kun at ville gennemføre Sagen, ifald de kunne blive aldeles uafhængigt stillede. Om der vilde kunne findes Andre, der muligen lod sig bevæge til at gaae ind paa et Project, der i sin senere Udvidelse bliver aldeles afhængig af et andet Selskab, hvis Interesser tildeels ere meget forskellige, maa jeg naturligviis lade være usagt — jeg tvivler imidlertid meget derpaa. Derimod kan jeg med Bestemthed si, at den af mig foreslaaede Linie vil være sikret, saasnart der foreligger et bestemt Lofte om de fornødne Concessioner fra de resp. Regjeringer, i hvilken Anledning jeg er bleven beordret til skyndsomst at tilveiebringe den fornødne Bished.

Da en saadan ikke kan gives, uden at Landets Repræsentation har givet den fornødne Bevilling dertil, tillader jeg mig i Henhold til Indenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 21de September f. A. at henvende mig til Høist samme med det Andragende, at ville forelægge denne Sag for Rigsdagen, saaledes at Sagen, om muligt, endnu i indeværende Session kan finde sin Afgjørelse.

Førat fremme Sagen, saavidt det staaer i min Magt, har jeg tilladt mig efter de modtagne Instruxer at udarbejde et Udkast til de Betingelser, under hvilke jeg antager, at Regjeringen vil være villig til at meddele Concessionen til Anlaget. Jeg har derved benyttet de tidligere, for de øvrige danske Jernbaner